

-1-

De kom og hentede hende klokken 6.47. Laura noterede sig tidspunktet, fordi hun havde ventet på dette øjeblik i elleve år, en måned og fem dage, og hun ville altid huske det – den time, hendes liv begyndte.

Det var stadig mørkt, men hun var allerede vågen. Allerede pakket. Alle hendes ejendele var lagt frem i hendes kuffert med militær pænhed – to af alt undtagen undertøj og bøger, hvoraf der var syv stykker. Et par trusser til hver ugedag, som bestilt af forstanderinden, men ikke nok romaner til halvdelen. Men Laura var ikke sikker på, hvor mange der ville være nok. Når man har brugt hele sit liv på at vente,